

GERNÍK

Nejvíce českých rodin (91) bylo usazeno na kopcích asi 15 km severovýchodně od Nové Moldavy, kde byly založeny hned dvě kolonie Grnik (rumunsky Poiana Gârnicului) a Reoky, které brzy splynuly v jedinou, německy nazvanou Weizenried.

Vojenské kolonizační úřady měly pro přesídlence již vystavěny provizorní dřevěná (srubová) stavení, ne všechna však dostačovala, takže v některých případech musely spát dvě rodiny pod jednou střechou. První léta také vázlo řádné zásobování. Místo do „zlatých hor“ (jak přesídlencům slibovali) přišli do divokého kraje, obklopeného pralesem, plného medvědů a vlků, kteří dávali dobytek. Ornici si museli vydobýt z lůna hlubokých lesů jejich kácením, mýcením a žďářením. (...) Vydobytá půda nebyla kvalitní, skromnou úrodu jim často ničily kroupy, myši a hmyz. Navíc byli opuštěni i po stránce duchovní a náboženské.

z knihy J. Svobody Gerník v letech 1826 - 1949 (Nadlak 2004)

(...) vnitřní vzhled osady jest uspokojivý. Stavení jsou úpravná, čistá a při nich ovocné a květinové zahrádky.

z knihy R. Urbana Češi a Slováci v Rumunsku (Nadlak 2005)

Gernická stavení (foto Jan Rejšek)